

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 7. september 2020 af Østre Landsrets 17. afdeling
(landsdommerne Arne Brandt, Birgitte Grønborg Juul og Martin Hall (kst.).

17. afd. nr. S-3691-19:

Anklagemyndigheden
mod

Virksomhed A v/repræsentant B
(cvr-nr. XXX)
(advokat Annelise Hvid, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 26. november 2019 (5440/2019) er anket af tiltalte med påstand om frifindelse og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af B, Virksomhed A, og vidnet C. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnerne D og E.

De i byretten af vidnerne F og G afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

B har supplerende forklaret blandt andet, at E er hendes mand og entrepriseder. Han var med hende på ferie i Thailand i februar 2019, da Arbejdstilsynet ringede til hende. Der var ingen kontrakt mellem Virksomhed A og Virksomhed H. Virksomhed H lejede deres medarbejdere og fakturerede Virksomhed A på timebasis. Medarbejderne havde deres sikkerhedsudstyr i bilen. Udstyret var ikke eftersat, og der er siden indkøbt nyt udstyr. Opgaven var sat i gang, mens hun og hendes mand var på ferie og de havde derfor ikke instruktionsbeføjelse over medarbejderne. Virksomhed A skulle udføre de opgaver, der skulle udføres på taget.

Hvis E havde været hjemme, var han nok taget med på pladsen, og han havde så nok haft instruktionsbeføjelsen. I Es sted var D den øverste i virksomheden, men D var væk den pågældende uge. Det er byggelederen på pladsen, der skal instruere, herunder i sikkerheden. Foreholdt Gs forklaring er hun ikke enig. Der er forskel på, om det er en aftalt opgave eller udlejning af medarbejdere på timeløn. Ansvar er hos dem, der har lejet medarbejderne. C var gået på pension, men de brugte ham alligevel. Virksomhed A betalte hans løn. Virksomhed A har hele tiden forklaret således til Arbejdstilsynet.

Vidnet C har supplerende forklaret blandt andet, at hans xxxxx er meget dårlig efter en skade. Han udførte arbejdet for D. D var på akkord. Vidnet skulle lave en kantliste, og sikkerhedslinien kunne ikke nå, hvor han lå. Han hjalp jævnligt D. Det var D, der fortalte, hvad der skulle udføres, og D, der havde ansvaret for sikkerheden. Han havde kontakt med B og E og fik nogle penge af dem. Han har før arbejdet sammen med D, men ikke hvor E også havde været med. De havde arbejdet på I nogle dage. Det kan godt være, at D var syg den pågældende dag. Han talte ikke med G eller J om, hvad der skulle laves. Der var også en polak, der lavede tagdækning. Han husker ikke, han lavede andet på taget.

Vidnet D har supplerende forklaret blandt andet, at han var ansat i Virksomhed A i to år. Han er nu gået på pension. Han har arbejdet som tagdækker i 47 år. E var hans nærmeste chef i Virksomhed A. Han og C var de eneste ansatte. De er blevet instrueret i at bruge sele mv. C var ikke i Virksomhed A længe. C var der ikke fast. C fik løn for arbejdet. Vidnet var syg den pågældende uge. Arbejdet blev lavet for Virksomhed H. De vidste ikke altid, hvad der skulle laves. J var formand og den, der fortalte, hvad der skulle laves. Det var meget almin-

deligt, at de ikke vidste, hvad der skulle laves. De var der også torsdag og fredag ugen før, og det var aftalt, hvad der skulle laves. E var i Thailand. G og J vidste, E var i Thailand. Der var også andre tagdækkere fra Virksomhed H. Det var deres egne folk. Der var ikke rækværk på taget, og vidnet påtalte dette over for G, der fortalte, hvordan de skulle forholde sig. De medbragte selv seler. Virksomhed H havde ikke seler til dem. Vidnet har påtalt over for C, at han ikke brugte sele. G var den øverste på pladsen. Vidnets arbejdsgiver er Virksomhed A. Hvis det var kommet dertil, at han af sikkerhedshensyn ikke ville udføre arbejdet, skulle han sige det til G.

Vidnet E har supplerende forklaret blandt andet, at han er entrepriseder i virksomheden, hvor der ud over ham selv og B var ansat D og C. D og C var begge erfarne folk. Virksomhed H manglede folk til timearbejde. Det var sædvanligt. Virksomhed H afregnede som timearbejde. Andre gange var der tale om et arbejde, der skulle udføres, og så var det Virksomhed A, der udførte arbejdet som underentreprise. Han fik en sms fra D om, at de skulle rette henvende til J, der så ville sætte dem i gang. B og han var i Thailand en måned. G fra Virksomhed H vidste dette. Det var meget normalt, at Virksomhed H rettede henvendelse til D i hans fravær. Vidnet havde før ferien været med på I for at give pris på en underentreprise og var i den forbindelse på taget, hvor der var rækværk. Han instruerer i sikkerhed, når der er brug for det. Det var Virksomhed H, der havde entreprisen, og det var derfor Virksomhed Hs folk, G eller J, der skulle stå for sikkerheden. Han havde ikke mulighed for at tilse eller planlægge arbejdet, fordi han var i Thailand. Det er entreprenøren, der har instruktionsbeføjelsen. Han sagde dette til K fra Arbejdstilsynet, da han ringede, og han ved ikke, hvorfor dette ikke fremgår af Arbejdstilsynets afgørelse. Han sagde det også til deres daværende advokat, men han ved ikke, om advokaten har gjort indsigelse mod Arbejdstilsynets afgørelse. Hvis arbejdet havde været mangelfuldt udført, havde det heller ikke været Virksomhed As ansvar.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det må efter Bs forklaring lægges til grund, at C udførte arbejdet som ansat i Virksomhed A. Der er imidlertid afgivet forskellige og indbyrdes uoverensstemmende forklaringer under sagen om, hvorvidt det var Virksomhed A eller Virksomhed H

, der havde instruktionsbeføjelsen over C i forbindelse med udførelsen af arbejdet den 26. februar 2018.

E har forklaret, at Virksomhed A alene havde udlejet mandskab Virksomhed H. G har forklaret, at Virksomhed A var underentreprenør og udførte sædvanligt tagarbejde efter regning for Virksomhed H. Det fremgår af Virksomhed As faktura til Virksomhed H for arbejdet, at der er faktureret for "under- og overpap" efter timebetaling.

C har forklaret, at det var D fra Virksomhed A, der havde bedt ham udføre det pågældende kantarbejde på taget, og at han ikke havde haft kontakt med personer fra Virksomhed H. Det er endvidere ubestridt, at det var Virksomhed A, der stod for leveringen af sikkerhedsudstyret mod faldsikring.

Landsretten finder det på denne baggrund godtgjort, at D som øverste ansvarlig i Virksomhed A i ledelsens fravær havde instrueret C i arbejdet, som Virksomhed A udførte for Virksomhed H. Det tiltrædes derfor, at Virksomhed A var ansvarlig for, at arbejdet blev udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Det forhold, at D på grund af sygdom ikke var til stede på pladsen den pågældende dag, kan ikke føre til et andet resultat. Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet som fastslået af byretten.

Bødestrafen findes passende udmålt.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Virksomhed A v/B stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den